

[Indenrigsministeren.]
dersrentelovens Forstand som en glimrende Idé; men det er en ren og klar Lovovertrædelse, det medfører Ansvar for dem, der gør det. Og det ærede Medlem sagde: Endnu bedre! Der er en Kommunalbestyrelse, som, naar de gamle har indsendt deres Begæring om Aldersrente, sender Bud til dem og forandrer de udfyldte Skemaer paa en saadan Maade, at de gamle kan faa mere. Det er endnu bedre, sagde det ærede Medlem.

Det nytter ikke, at det ærede Medlem, efter formodentlig at have følt, at det er usikker Grund, han har vovet sig ud paa, drager sig tilbage og siger: Det er blot Eksempler, jeg har fremført. Det ærede Medlem har vovet sig saa langt frem, at han staar i den klareste Belysning synlig for alle Medlemmer og alle Partier af dette Ting som Forsvarer af Forsøg fra Kommunalbestyrelsernes Side paa at overtræde denne Lov og derigennem overtage et Ansvar, hvis Omfang de vedkommende sikkert ikke har gjort sig klart.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, der sidder her som Medlem af den lovgivende Forsamling, at hvis han er paa det rene med, at der er Kommunalbestyrelser, som optræder saaledes, er det det ærede Medlems Pligt at gøre Administrationen, som skal overvaage Lovens Overholdelse, opmærksom paa, hvad det er for Kommunalbestyrelser. Det ærede Medlem staar ikke her paa denne Talerplads som et eller andet Sted ude i Landet eller ude i Vandrehallen herudenfor og taler uden Ansvar, nej, det ærede Medlem har sit Ansvar for, hvad han her siger, og naar det ærede Medlem faar Øje paa Lovovertrædelser, paa, hvordan man tilsidesætter Bestemmelser, som er fastsat med Hensyn til Anvendelse af offentlige Midler, er det det ærede Medlems Pligt at gøre opmærksom paa, hvor det er dette sker, saa skal jeg nok tage mig af det, som derefter skal foretages.

Det ærede Medlem siger saa til sidst, at han forstaar ikke, hvorfor man bebrejder ham, at dette sker, for siger han: Jeg har dog intet Ansvar, det er ikke mig, der gør disse Ting. Det er til syvende og sidst det ærede Medlem ganske uvedkommende. Det forbauser mig ikke, at det ærede Medlem optræder saaledes efter at have berømt de Folk, som handler paa den Maade, efter at han her i Aar og Dag har staaet og provokeret Kommunalbestyrelserne i det ganske Land til, hvis de kunde finde Vej til at overtræde Aldersrenteloven, da endelig at gøre det. Nu finder det ærede Medlem

eklatante Eksempler paa, at dette sker, og saa siger det ærede Medlem: Jeg har intet Ansvar, jeg har kun udtalt mig om det, det kunde ikke en Gang falde mig ind at sige, hvor det er sket. Ja vel, det, det ærede Medlem her gør, er det, som man altid vil se finde Sted: at Provokatøren trækker sig tilbage udenom Ansvaret. Det er altid Provokatøren, som bjærger sig. den provokerede, der er kommet ud i Overtrædelsen, maa bære Følgerne. Men Anstifterne forstaar altid at finde et Ly, og det gør det ærede Medlem ogsaa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Willesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Willesen: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for den ufrivillige Tilslutning, han gav til mit Synspunkt ved at erklære, at det var, efterhaanden som den sociale Retfærdighed indførtes, at den sociale Forsorg kunde afvikles. Det har altid været vort Standpunkt. Med Hensyn til at Skattebyrden bør afvikles, er vi ganske enige med den højtærede Minister, vi mener blot, at der kan begyndes paa andre Punkter. Jeg venter efter disse Udtalelser at se den højtærede Minister stemme f. Eks. for vort Forslag om det kongelige Teater.

Formanden: Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Den højtærede Minister lærer ogsaa af Tiden. Det var jo milde Toner, der nu lød fra den højtærede Ministers Side, efter at han havde faaet at vide, at det ikke drejede sig om socialdemokratiske Kommuner. Nu havde de gjort det som Udtryk for Trangen til at hjælpe de gamle. Ja, det er jo alt det, jeg har fremhævet, jeg har nævnt det for at vise den Trang, der var i Befolkningen ikke alene i socialdemokratiske Kommuner, men ogsaa i andre til at komme de gamle til Hjælp. Men saa drejer den højtærede Minister det om og siger, at det er alligevel det ærede Medlem, der er Provokatøren, der har rejst rundt og fortalt saadan og saadan. Nej, jeg har fra denne Plads gjort mig til Talsmand for adskillige Fortolkninger med Hensyn til den förrige Lov, Fortolkninger, som den højtærede Minister lidt efter lidt har anerkendt og derved har lovliggjort, skönt det kunde være nogen Tvivl underkastet, hvorvidt de var lovlige.